

рѣцѣ. Когато отивалъ Василій за Струмицѫ, казватъ, че Българскій Архіепископъ Давидъ му подалъ писмо, отъ царицѫ Маріи, Владиславовъ супругъ, чрѣзъ което тя му ся обѣщавала да му прѣдаде Българію съ нѣкои-си условія. Както и да е было, тука е вече паданіе-то на Българско-то царство!

Василій, откакъ завоева почти всичкѫ Българію, най-сѣтнѣ свободно влѣзе въ гр. Охридъ, Българскѣ тѣ столицѫ, та обра всички съкровища и драгоценни вещи, между които бѣхѫ и вѣнци-ты на Български-ты царіе. Тука Императоръ-тѣ съ честь воспрія удовлялъ-тѣ царицѫ заедно съ шестъ-тѣхъ ѹ дышери и роднины, освѣнь трима-та ѹ сынове, които забѣгнѣхѫ въ планинѫ Тморъ.

Между това отъ Български-ты велможи Богданъ, Мировичъ, Несторица, Зарица и Доброславъ припознахѫ за Господарь Императора, който гы остави пакъ на достоинство-то имъ; Само двама юнаци Николица и Ибасъ останѣхѫ съ войски-ты си и искахѫ още да защищавать отечество-то си. Императоръ-тѣ врѣдомъ распрати войски да търсятъ трима-та царски сынове и двама-та войводы, та най-сѣтнѣ Пресіанъ, по-голѣмый Владиславъ сынъ ся улови съ двама-та си братія и быде принужденъ да ся прѣдаде. Сѫща-та честь постигна и Николица заедно съ дружинѣ-тѣ му; и тѣй само единъ Ибасъ съ свої-тѣ войскѫ остана свободенъ въ горѣ-тѣ. Императоръ-тѣ самъ ходи да го гони, и като неможя да му направи нищо, той забра писменно да го кани за да му ся прѣдаде съ добро, и обѣщаваше му ся да го